

LBRIS

We know
books

MARIAN V. URECHE

Serviciul de Informații al Justiției dezvăluit din interior

**Corupția la nivel înalt:
masa de manevră a Rusiei și Ungariei**

CUANTIO

București

2024

CUPRINS

PREFAȚĂ – La judecata de apoi istoriei.....	13
PRECUVÂNTARE.....	15
Partea I-a	
Capitolul I. Diversiunea și manipularea, coordonate de bază ale „Revoluției” române.....	25
■ Preliminariile lui 22 decembrie 1989	25
■ Securitatea anilor 1944–1964, produs al NKGB și al exportării comunismului Moscovei	39
■ 1964–1989, cea de-a doua etapă din istoria Securității românești..	50
Capitolul II. Scenariul „Revoluției” și al terorismului securității, ca mobil și acoperire a dezmembrării României.....	61
■ „Revoluția” trăită la „monstruoasa” Direcție I.....	61
A. Câte ceva despre culisele disidenței și despre prietenul meu Mihai Botez.....	65
B. Intelectualitatea românească și fața mai puțin cunoscută a Securității	76
C. Zilele fierbinți ale „revoluției”	82
D. Direcția I și „revoluția” în direct.....	90
E. Securitatea și „teroriștii arabi”	95
■ Prima și cea mai grea lovitură dată după revoluție serviciilor de informații autohtone	98
■ Aspecte colaterale.....	109
A. Liga Studenților și dosarele Securității	109
B. O analiză a situației operative în trei minute sub egida lui V. A. Stănculescu și Virgil Măgureanu.....	114
■ Activitatea desfășurată la SRI până în iunie 1991.....	119
Capitolul III. Înființarea CNSAS, ca parte și interferență a scenariului și instrument de discreditare și compromitere a celor incomozi.....	126

■ Eticheta de „poliție politică” atribuită tuturor foștilor ofițeri de securitate frizează absurdul	132
■ V.A. Stănculescu, piesa-pivot a „revoluției”	135
■ Prevederi comparative din legislația altor foste țări socialiste, referitoare la „poliția politică”	142
Capitolul IV. Rusia și România, ca parte a scenariului său.....	145
■ Executarea lui Antonescu, Gh. Gheorghiu-Dej și Ceaușescu, capitole ale scenariului KGB.....	145
Cazul Antonescu.....	146
Cazul Gheorghe Gheorghiu-Dej.....	150
Cazul Nicolae Ceaușescu.....	152
■ Accente actuale ale scenariului Moscovei.....	156
■ Rusia, un pericol istoric pentru România.....	165
A. Activități informative desfășurate până la 1848.....	165
B. Și perioada 1848–1944	174
Spionajul rus de la 1848 până la Primul Război Mondial	175
C. Tatar – Bunar, o lecție cât o istorie.....	180
■ Acțiuni de anvergură desfășurate de spionajul rus în perioada 1954–1989 împotriva Occidentului.....	188
A. Câțeva dintre departamentele KGB.....	188
B. Acțiuni de dezinformare	188
Pierre Charles-Pathé.....	189
Urho Kaleva Kekkonen	189
Olof Palme.....	190
C. Cazuri mai semnificative ce evidențiază direcțiile sale de acțiune	191
■ Penetrarea structurilor de putere	191
Cazul Alger Hiss (1904–1996)	191
Cazul Heinz Sutterlin	192
Cazul Gunther Guillaume	192
Cancelarul Willy Brandt	193
Egon Bahr	194
■ Penetrarea structurilor informative.....	195
Cazul Heinz Paul Johann Felfe (1918–2008).....	195
George Blake	196
Aldrich Hazen Ames	197
■ Penetrarea structurilor diplomatice.....	198
Grupul celor cinci.....	198
Cazul Stephen Felix Bloch	202

■ Penetrarea structurilor militare	203
Colonelul suedez Strig Wennerstrom	203
Cazul Eugene Charles Henu	203
Hugh George Hambleton.....	204
Cazul Profumo	205
Maurice Dejean.....	206
Partea a II-a – Sub zodia justiției.....	209
Capitolul I. Justiția, cea de-a treia putere a statului.....	211
■ Primele preocupări vizând principiul separației puterilor în stat	211
■ Și continuarea lor în secolul al XVIII-lea	213
■ România: principiul separației puterilor și unele aspecte conexe	215
Justiția, garantul de moralitate al societății.....	218
Capitolul II. Venirea la SIPA. Context.....	228
■ SIPA. Coordonate juridice.....	229
■ Preluarea funcției de director.....	233
■ Hotărârea de Guvern nr. 1065/25 oct. 2001 și unele atribuții conferite Serviciului	235
Capitolul III. SIPA. Structură și competențe	243
■ Competențele anticorupție ale Serviciului.....	244
■ Atribuții legate de prevenirea unor stări de pericol și fapte de corupție din penitenciare.....	246
A. Revolte cu potențial de extindere în sistemul penitenciar.....	246
B. Evadări din locurile de detenție	247
C. Acte de corupere a unor persoane din cadrul penitenciarelor	249
■ Activități de protecție atât a unor persoane din cadrul penitenciarelor, cât și a unor magistrați	249
■ SIPA și propria protecție anticorupție	250
■ Câteva precizări necesare legate de competențele Serviciului..	251
■ SIPA și fenomenul corupției, în general	257
A. Informații referitoare la acte de corupție în administrația de stat	258
B. Date privitoare la acte de corupție în rândul magistraților.....	260

Capitolul IV. SIPA și lumea interlopilor	264
■ Informații referitoare la crima organizată și la criminalitatea transfrontalieră.....	264
A. Definiție și unele aspecte generale.....	264
B. Implicarea SIPA în combaterea acestui fenomen	270
C. Aspecte conexe crimei organizate	274
■ SIPA și marea corupție.....	276
Cazul Omar Hayssam	277
Cazul Alexandru Bittner.....	277
Și Adrian Petrace	279
Câteva afaceri din culise.....	283
■ Alte date și informații prezentate beneficiarilor	291
A. Informații prezentate președintelui și prim-ministrului	292
B. Informații furnizate de SIPA celorlalte servicii.....	298
Capitolul V. Debarcarea din funcție. Uvertura.....	300
■ Precedentul „Bancorex”	300
■ Cine urmează? SIPA, ținta aceleiași prese aservite.....	308
A. Presa și aria calomniei. Sau scopul scuză mijloacele	310
B. Un pion al tablei de șah: Marius Oprea	313
C. Un anume B. Mihalache.....	320
D. Alte acuze inserate în ziarul „Cotidianul”	324
Capitolul VI. Actorii folosiți și rolul lor de intimidare, compromitere și discreditare	326
■ Profesorul: încercare de aliniere politică sau intenții de discreditare?.....	328
■ Un episod care va conta în scandalul SIPA și cel al subsemnatului	330
■ Cu binecuvântarea Guvernului: asaltul final de presă pentru compromitere și schimbarea din funcție.....	331
A. „Control disciplinar la SIPA”	332
B. „SIPA, obstacol în calea intrării României în Uniunea Europeană”	333
C. „Ureche, suspect de asasinarea lui Culianu, implicat în reprimarea demonstranților din decembrie 1989”	334
D. Mass-media, ca ghilotină și mijloc de linșare publică.....	334
■ Și a Parlamentului	340

■ Menținerea în prim-plan a cazului și punerea la stâlpul infamiei, un principiu vital al presei alinate politic.....	345
A. „Ziua” / 27 oct. 2003: „Organul Ureche trebuie extirpat”.....	345
B. „Stănoiu, somată să-l demită pe Ureche”.....	349
C. „Boala de la SIPA”.....	350
D. „Urechea murdară”.....	351
E. „Generalul Ureche va fi demis”.....	354
F. Rezultatul scandalului: „Șeful SIPA a demisionat”.....	356

Capitolul VII. Consiliul Național al Studierii Arhivelor Securității (CNSAS), vârf de lance al servirii unor interese politice și al discreditării valorilor românești 359

■ CNSAS. Realitate și culise.....	360
■ CNSAS. Instituție abuzivă și discreționară:	
■ Cazul Voiculescu.....	367
■ Rolul CNSAS în scandalul SIPA.....	375
■ CNSAS. Între abuz, ilegalitate, disoluție și manipulare.....	381
■ Plasat în afara Constituției, CNSAS își continuă rolul său de instituție politică.....	385
■ Rolul CNSAS, de complice al infractorilor.....	388
A. Un caz: Marius Oprea.....	388
B. Un caz și mai actual: Mădălin Hodor.....	405
Câteva concluzii.....	407
Statul în stat.....	410

Capitolul VIII. Monica Macovei ministru al Justiției și lupta împotriva corupției 418

■ Scurtă biografie.....	418
■ Monica Macovei, invitată de Traian Băsescu să preia Ministerul Justiției.....	421
A. Invitația este făcută la sugestia lui George Soros?.....	423
B. George Soros. Fața sa umană și mai puțin umană.....	427
■ Ministeriatul Macovei.....	433
■ Preambulul desființării serviciului.....	438
■ Monica Macovei, „artizanul” desființării SIPA.....	453
■ Desființarea SIPA: un abuz și o crasă ilegalitate.....	460
A. Starea de drept.....	462
B. Starea de fapt.....	462

C. Informația secretă este o radiografie a unei realități.....	466
Capitolul IX. Monica Macovei și mașinăria dezinformării	468
■ Marea corupție și nou-înființata SIPA: Direcția pentru prevenirea criminalității în mediul penitenciar.....	468
■ Monica Macovei și câțiva dintre sateliții săi	472
■ Monica Macovei, „campiona luptei anticorupție” sau regizor al înscenărilor?	480
Capitolul X. Adevărul despre SIPA	488
■ Etapele disoluției	488
A. Prima etapă: Înlăturarea incomozilor	488
B. A doua etapă: desființarea serviciului	491
C. Arhiva SIPA, gândită ca mijloc de asigurare și extindere a puterii și nu numai	495
D. Și un abonat al arhivelor: Marius Oprea	497
E. SIPA, un scandal montat la comandă politică.....	501
■ Doi piloni ai dezinformării și calomniei	504
A. Unul dintre acești jurnaliști-„etalon” este și Sorin Roșca Stănescu, autor a numeroase scandaluri, înscenări, acte de șantaj etc.....	504
B. Și Marius Oprea	519
Capitolul XI. Aspecte de ordin deontologic	522
■ Aspecte dovedite de arhiva SIPA	522
■ Desființarea SIPA, o lovitură prin ricoșeu la adresa justiției și a serviciilor secrete.....	534
■ Serviciul de Informații al Justiției – structura cea mai eficientă în lupta cu marea corupție	538
■ Consecințele faptice ale desființării serviciului	551
Capitolul XII. Rusia și spațiul românesc, obiectiv și mijloc de subminare a Uniunii Europene.....	555
■ Rusia, UE și NATO: bătălia pentru informație și influență.....	555
■ Rusia și panslavismul său.....	561
■ Pamfil Șeicaru: „Nație, ia seama, dușmanul tău stă la pândă!”	564
■ Invadarea Occidentului	

de către serviciile secrete rusești, după 1991	569
■ Oligarhi ruși în spațiul românesc	575
■ Ungaria, o piesă de bază a spionajului rus în România.....	582
■ Cuvântul de ordine: penetrarea structurilor de putere și a celor de informații românești	604
■ Corupția de nivel înalt sau statul în stat, masă de manevră a Rusiei și Ungariei	621
Capitolul XIII. În loc de încheiere.	
O monstră recentă a subversiunii și manipulării maghiare:	
vizita Papei Francisc în România	632
■ Câteva considerente	632
■ Evaluarea redacției revistei „Certitudinea”	633
■ Vizita Papei Francisc: o posibilă reparație pentru România și nu numai	634
A. Sămânța Evangheliei	635
B. Clopotele Vaticanului	636
C. Toleranța religioasă a românilor	638
D. Mareșalul Antonescu – salvatorul evreilor.....	639
E. România, protectoarea polonezilor	645
F. Papa Ioan Paul al II-lea: „Vei fi o națiune prosperă, popor solidar și făcător de pace”	647
G. Rusia, în pragul colapsului	649
H. Papa Francisc, note biografice.....	650
I. Papa Francisc I: „Orașul sfânt, Ierusalim, să fie păstrat ca patrimoniu comun al umanității”	651
J. Papa. Omul cel mai bine informat și mai influent de pe mapamond	653
K. De ce vizita Papei nu poate fi confiscată de nimeni	653
L. Care este, de fapt, scopul vizitei în România.....	654
■ Câteva sublinieri făcute de Sanctitatea Sa pe parcursul vizitei în România – 31 mai-2 iunie 2019	657
A. Propaganda și manipularea maghiară. Viktor Orbán și omagierea lui Tótkés în decembrie 2019, la Timișoara.....	657
B. Câteva sublinieri făcute de Papa Francisc cu prilejul vizitei de la București (31.05.2019)	663
C. Vizita de la Iași – 01.06.2019.....	665

D. La Șumuleu-Ciuc (1 iunie 2019)	668
ANEXE	671
ANEXA 1	673
ANEXA 2	678
ANEXA 3	692
ANEXA 4	694
ANEXA 5	696
ANEXA 6	710
ANEXA 7	711
ANEXA 8	712
ANEXA 9	713
ANEXA 10	719
ANEXA 11	722
ANEXA 12	723
ANEXA 13	722
ANEXA 14	726
ANEXA 15	727
ANEXA 16	729
ANEXA 17	731

CAPITOLUL I

**DIVERSIUNEA ȘI MANIPULAREA,
COORDONATE DE BAZĂ ALE
„REVOLUȚIEI” ROMÂNE**

Preliminariile lui 22 decembrie 1989

Că „revoluția” română constituie urmarea directă a celor stabilite de G. Bush și Gorbaciov la Malta este un lucru bine-cunoscut. Potrivit documentelor oficiale, cel care a sugerat calea negocierilor secrete și a posibilităților înțelegerii realizate cu acest prilej a fost Henry Alfred Kissinger, reputat diplomat și om politic de succes, fost consilier pe probleme de securitate al președinților Richard Nixon și Gerald Ford. Valoarea sa diplomatică a fost atestată, între altele, și prin aceea că, pentru activitatea sa de excepție desfășurată între anii 1969 și 1973, legată de contribuția sa excepțională la încetarea conflictului dintre SUA și Vietnam, i-a fost acordat Premiul Nobel pentru Pace.

Ulterior, Kissinger a devenit un oficial de rang înalt al reputatei organizații evreiești B'nai B'rith și membru marcant al grupului Bilderberg și al Comisiei Trilaterale. Diplomatul american este și membru al Marii Loji masonice „Alpina” din Elveția. Într-un cuvânt, cartea de vizită a oficialului american este una de excepție, ca și relațiile sale personale cu mulți oameni politici de vârf din diplomația internațională și cu numeroși și influenți șefi de state.

Nu o dată, Kissinger a propus președinților americani calea destinderii și a dialogului cu Uniunea Sovietică. Mai concret, pe fondul evoluțiilor de după anii '80 din țările socialiste, Kissinger i-a propus lui George Bush calea negocierilor secrete și a înțelegerii cu Gorbaciov.

Ceea ce a produs acest unghi de abordare, ca și numărul nefiresc de mare de întâlniri dintre cei doi, 12 întâlniri directe între anii 1985 și 1991¹, a fost evoluția evenimentelor de la finele anilor '80 din Europa Răsăriteană. Mai exact, termenii sugerați la o întâlnire secretă din 18 decembrie 1988 de către Kissinger lui Bush (pe atunci vicepreședinte al SUA) au fost ca „Gorbaciov să promită că nu va face uz de forță pentru a reprimă reformele sau liberalizarea în Europa de Răsărit, în schimb, Occidentul va promite că nu va exploata niciuna dintre schimbările economice sau politice care vor surveni acolo, în detrimentul intereselor legitime ale securității Uniunii Sovietice”².

Aceste coordonate, confidențiale la data respectivă, au fost circumscrise și mai exact, Kissinger susținându-și argumentația că, în cadrul acestui potențial dialog înalt, Occidentul se poate angaja să nu mai folosească Europa de Răsărit ca bază de unde să se lanseze operațiuni de spionaj acoperite împotriva Uniunii Sovietice, după cum președintele Bush ar fi oportun să promită că SUA nu vor încerca să ademenească țările din estul Europei să iasă din pactul de la Varșovia.³

Vom zăbovi puțin asupra acestor proiecte confidențiale și în legătură cu evoluțiile care vor urma, întrucât ele vor explica mult mai clar „revoluția” din decembrie 1989 și, mai ales, schimbările și procesele din deceniile care vor urma.

¹ M. Gorbaciov, „Memorii”, Ed. Nemira, București 1944, p.384-385

² Michael R. Beschloss și Strobe Talbott, „La cele mai înalte niveluri”, Ed. Eliot, București 1994, p. 31.

³ Idem.

Pe acest fond, în ianuarie 1989, fostul secretar de stat american este autorizat să-i prezinte lui Gorbaciov la Moscova, în sensul celor menționate mai sus, un mesaj semnat de vicepreședintele G. Bush. În acest scop, la Moscova, Kissinger și-a pregătit corespunzător terenul, uzând de relațiile sale amicale cu Alexandr Iakovlev, consilierul apropiat al lui Gorbaciov. Iakovlev fusese student la Universitatea Columbia în SUA, în anii '50, iar ulterior, la începutul anilor '80, ambasador al URSS în Canada.

Pe 18 ianuarie 1989, Kissinger era primit de Gorbaciov. La întâlnirea respectivă a participat și Anatoli Dobrînin, anterior, timp de 23 de ani, ambasador al Uniunii Sovietice în Statele Unite. La finalul discuțiilor purtate, cei trei convin să se formeze un canal de negocieri în care Kissinger îl va avea ca partener pe mai vechiul său prieten, Anatoli Dobrînin.⁴

Urmează perioada în care mișcările social-politice din țările socialiste încep să ia tot mai multă amploare, motiv pentru care situația începe să-i îngrijoreze tot mai mult pe cei doi lideri mondiali.

În consecință, în iulie 1989, Gorbaciov se află la București, la o întrunire convocată cu liderii statelor membre ale Tratatului de la Varșovia, în fața cărora susține fără rezerve reformele ce se produc în Polonia și Ungaria. În discursul rostit cu acest prilej, liderul rus le adresează rugămintea să fie toleranți și să găsească soluții independente pentru problemele naționale.

Ceașescu, gazda întâlnirii, acuză lipsa de unitate din cadrul alianței, iar Honecker, după ce leșină, se întoarce acasă. Se cunoaște, de asemenea, că Ceaușescu îl acuză pe Gorbaciov că a trădat cauza socialismului și se angajează să-și urmeze propria cale. Este momentul în care România se izolează nu numai față de Occident, dar și față de restul statelor socialiste europene și

⁴ Michael R. Beschloss și Strobe Talbott, „La cele mai înalte niveluri”, Ed. Eliot, București 1994, p.128.

care va determina ulterior reacții și mai ales costuri economice uriașe, fără precedent în istoria țării.

Mai mult, închistarea și rigiditatea lui Ceaușescu, percepute de o bună bucată de vreme drept adversitate de către Gorbaciov, vor întări decizia acestuia, dar și a lui Bush, de a rezerva un statut special, unic lui și mai ales României.

În aceeași perioadă, Bush vizita Varșovia, Gdansk și Budapesta. Vizita sa urma aceeași logică precum a omologului său, Gorbaciov: să încurajeze evoluțiile spre democrație și să se dea mai multă consistență reformelor. Mai exact, în Polonia, Bush îl invită pe generalul Jaruzelski să legalizeze mișcările sindicatelor poloneze („Solidaritatea”) și să accepte reformele.

Totodată, Bush îl vizitează pe liderul „Solidarității” la el acasă, iar la solicitarea lui Lech Walesa dublează ajutorul acordat Poloniei. În cuvântarea sa rostită în Parlamentul polon, liderul american sublinia că poporul polonez putea ajuta la lichidarea divizării Europei.⁵

În cursul aceleiași luni – iulie – după vizita în Polonia, Bush ateriza la Budapesta. Miercuri, 12 iulie, dimineața, Bush are o întâlnire cu liderii maghiari Karoly Grosz, Reszo Nyers și Miklos Nemeth. Respectivii îl informează pe oaspete că „partidul lor este pe cale de a se transforma într-o uniune social-democratică de tip occidental care își va încerca șansele în fața urnelor de vot. Dar capacitatea lor de a continua reforma depindea de bunăvoința lui Gorbaciov.”⁶

Iată și răspunsul lui Bush: „Suntem alături de voi. Ceea ce faceți dumneavoastră este emoționant. Este ceea ce am dorit noi întotdeauna. Nu avem intenția să vă complicăm situația. Știm că... cu cât ne vom înțelege mai bine cu sovieticii... Bush îi asigură

⁵ Idem, p. 132.

⁶ Michael R. Beschloss și Strobe Talbott, „La cele mai înalte niveluri”, Ed. Eliot, București 1994, p. 134.

că nu are intenția să-i silească pe liderii din Europa Răsăriteană să aleagă între Est și Vest.”⁷

În după-amiaza aceleiași zile, președintele american are o întâlnire și cu reprezentanții opoziției ungare noncomuniste. Concluzii expuse de președinte: „Liderii dumneavoastră merg în direcția corectă. Țara dumneavoastră merge pas cu pas pe această cale și acesta este, în mod sigur, lucrul cel mai prudent.”⁸

Urmare vizitelor efectuate în cele două țări, în drumul său de reîntoarcere spre casă, în dimineața de 18 iulie, Bush îi transmite lui Gorbaciov o scrisoare alografă prin care îi propune să se întâlnească înainte de întrevederea oficială ce fusese programată pentru începutul anului 1990. Conținutul acestei telegrame era următorul: „Dați-mi voie să intru rapid în subiectul acestei scrisori! Aș dori foarte mult să stau de vorbă cu dumneavoastră, dacă vă surâde această idee. Vreau să fac acest lucru fără mii de asistenți care privesc peste umărul nostru, fără informările omniprezente și, evident, fără presa care să strige la noi din cinci în cinci minute: Cine câștigă?”⁹

Mesajul a fost transmis la Moscova domnului Jack F. Matlock, ambasador al SUA în URSS (6 aprilie 1987 – 11 august 1991), iar anterior și la Praga (septembrie 1981 – septembrie 1983). Peste 10 zile, acest mesaj confidențial, sigilat, i-a fost trimis de către ambasador consilierului militar al lui Gorbaciov, mareșalul Serghei, care se afla în vizită la Washington.

Punerile de acord au făcut obiectul a patru schimburi de mesaje scurte între Gorbaciov și Bush. Întrucât liderul rus avea programată o vizită în Italia în cursul lunii decembrie 1989, acesta a propus ca întâlnirea să aibă loc undeva pe Mediterana.

⁷ Ibidem.

⁸ Michael R. Beschloss și Strobe Talbott, „La cele mai înalte niveluri”, Ed. Eliot, București 1994, p. 135.

⁹ Idem, p. 139

Începute deja în Polonia și Ungaria, revoluțiile se extind în Republica Democrată Germană. În august 1989, 130 de cetățeni est-germani primesc azil politic la misiunea Germaniei Occidentale din Berlinul de Est. În cursul lunii următoare, 5.500 de est-germani se refugiază la misiunea Germaniei Occidentale de la Praga. „Când Ungaria și-a deschis frontierele, 1000 de turiști est-germani au fugit în Austria. Honecker a cerut să se pună capăt exodului, dar fără succes. Guvernul ungar obțineuse dinainte acordul tacit al Kremlinului.”¹⁰

În prima decadă a lunii septembrie, Gorbaciov se afla în Berlinul de Est la festivitățile ocazionate de cea de-a 40-a aniversare a instaurării guvernului comunist german. Este prilejul cu care liderul sovietic, pe fondul evenimentelor, într-o discuție particulară cu Honecker, își exprimă opinia că singura cale de dezamorsare a demonstrațiilor este aceea a introducerii sistemului perestroikăi în RDG.

Manifestațiile din țările socialiste se extind. La finele lunii octombrie 1989, Gorbaciov se afla la Helsinki. Este momentul în care Gorbaciov și Bush stabilesc, de principiu, ca întâlnirea lor să aibă loc la Malta. Gorbaciov își continuă turneul în Italia. La Roma are loc întâlnirea cu Papa Ioan Paul al II-lea (fostul episcop Karol Wojtyła), după care se oprește la Milano.

La 30 noiembrie, Bush pleacă spre Malta. Întâlnirea celor doi lideri are loc în ziua de 1 decembrie pe crucișătorul „Maxim Gorki”. De la Malta, Bush se deplasează la Bruxelles, pentru a-și informa aliații. La fel va proceda și Gorbaciov la reuniunea liderilor Pactului de la Varșovia ce se desfășura în prima decadă a aceleiași luni la Moscova.

Cu câteva zile în urmă, situația din RDG se deteriorase. Rolul conducător al Partidului Comunist este anulat. Honecker și alți lideri sunt acuzați de corupție și înlăturați de la putere. Noul

¹⁰ Michael R. Beschloss și Strobe Talbott, „La cele mai înalte niveluri”, Ed. Eliot, București 1994, p. 189.

conducător, Egon Krenz, va fi înlocuit și el la foarte puțin timp de reformistul Gregor Gysi.

Cu toate aceste schimbări majore, Moscova își asigură partenerii că Tratatul de la Varșovia va fi în măsură să furnizeze în continuare elemente de securitate.¹¹ Este un detaliu ce atestă că liderul sovietic cunoștea că aceste schimbări nu vizau și schimbarea regimului comunist, ci doar reformarea lui, modificări de natură să compatibilizeze relațiile dintre statele Europei de Est și NATO.

Detaliul este important, întrucât evoluțiile ulterioare post „revoluție” din România și, în special, intrarea în arena politică a partidelor istorice vor milita în direcția înlăturării acestui regim. Sunt tendințe și evoluții care la Moscova vor fi de natură să lezeze orgoliul rus rănit anterior prin faptul că și așa țara noastră făcea o notă total distonantă, prin aceea că România continua să-și mențină statutul său particular, acela de necooperare cu serviciile secrete sovietice, deși UM 0110, cea care avea ca obiectiv depistarea și anihilarea unor amenințări din partea URSS și a celorlalte țări surori, se desființase.

Drept compensație, KGB și-a reactivat potențialul său informativ, care pentru scurt timp a preluat conducerea armatei și prin aceasta, în fapt, avea un control direct asupra evoluțiilor din spațiul românesc.

Revenind la reuniunea din decembrie 1989 de la Moscova, se cuvine a fi subliniat că toate delegațiile statelor membre ale Tratatului de la Varșovia erau conduse de lideri noi, reformatori. Astfel, Bulgaria era reprezentată de Petar Mladenov, care îl înlocuise pe Todor Jivkov; Cehoslovacia de reformatorul Carel Urbanek, care îi luase locul lui Kilo Jokes; Germania de Egon Krenz și Hans Modrow, acesta din urmă deținând funcția

¹¹ Michael R. Beschloss și Strobe Talbott, „La cele mai înalte niveluri”, Ed. Eliot, București 1994, p. 189.

de prim-ministru, iar grupul maghiar era condus de Rezso Nyers, liderul noului partid socialist, care blamase leninismul.

Polonezii erau conduși de noul prim-ministru neocomunist Tadeusz Mazowieski, deși președintele W. Jaruzelski și Mieczyslaw Rakowski, liderul partidului, făceau parte din aceeași delegație. Toți liderii respectivi erau noi și necunoscuți, dar reformatori. Cu o singură excepție, „Nicolae Ceaușescu care se plângea în fața noilor săi colegi că americanii și țările vest-europene își reluaseră vechea campanie pentru dominarea lumii. A propus apoi să se țină o altă reuniune a Pactului de la Varșovia, la București, pentru a se elabora o contraofensivă din partea partidelor proletare.”¹² Este încă un detaliu din care rezultă că Ceaușescu, un lider respectat cu ani în urmă, devenise anacronic, incapabil să perceapă realitatea și ridicol, deși avea informații îndestulătoare, obținute cu suficient timp înainte, în legătură cu evoluțiile europene și nu numai.

Cheia acestei ipostaze: refuzul categoric al lui Ceaușescu de a renunța în mod firesc la putere. Așa cum procedaseră toți omologii săi din toate celelalte state socialiste. O atitudine greu de înțeles, întrucât Ceaușescu deținea suficiente informații în legătură cu ce se petrecea în Europa, cine sunt actorii și ce anume se urmărește.

Astfel, numai în perioada 7 noiembrie – 12 decembrie 1989, generalul Vlad îi prezentase lui Ceaușescu 11 informări totalmente incomode.¹³ Redăm doar câteva dintre ele:

1. Ministerul Apărării Naționale – Direcția de Informații a Armatei – Telegrama 015771/09-IX-1989: „Ungaria acționează în scopul destabilizării situației politice interne din România, cu prioritate în Transilvania...

¹² Michael R. Beschloss și Strobe Talbott, „La cele mai înalte niveluri”, Ed. Eliot, București 1994, p.239

¹³ A.I. Rogoian, „1989, dintr-o iarnă la alta. România în resorturile secrete ale istoriei”, Ed. Proema, București 2009, p.46-48.

Simultan cu provocarea unor demonstrații... Ungaria are intenția să provoace incidente la graniță... care să degeneze într-un conflict militar... Acest scenariu se va realiza cu știrea URSS și cu sprijinul Austriei”;

2. DSS nr. 00262/22-XI-1989: Reuniunea de la Paris convocată din inițiativa președintelui Franței: În contextul pozițiilor comune și a acțiunilor concrete ale SUA și URSS cu privire la România, se preconizează (...) crearea unei stări de nemulțumire și incitări în mediul minorității maghiare (...).

Pilonul de rezistență și vârful de lance al acestor incitări la violență împotriva autorităților era pastorul reformator Laszlo Tokeș. Anterior fuseseră dovedite pe deplin acțiunile ilegale comise de pastor împotriva securității statului. Între altele, la frontiera de trecere în Ungaria fuseseră descoperite mai multe înscrisuri (informații), precum și suma de 20.000 de lei primiți de la ofițerul maghiar care îl avea în legătură. Informațiile erau livrate Ungariei. Suma respectivă, precum și unele înscrisuri fuseseră descoperite în plafoniera mașinii care urma să ajungă în Ungaria. Cu toate aceste evidente aspecte de trădare de țară, N. Ceaușescu nu a aprobat, cum ar fi fost normal, sesizarea instanțelor de judecată.

3. DSS nr. 00288/12-XII-1989 – Declarațiile președintelui Franței la încheierea reuniunii la nivel înalt de la Strasbourg: Problema unor provincii... Nu trebuie să se omită existența divergențelor între Ungaria și România în chestiunea Transilvania... sau problema Basarabiei... Franța și URSS trebuie să-și reia rolul de asigurare a echilibrului în Europa;
4. Informații mult mai concrete și mai grave au fost prezentate lui Ceaușescu de către Departamentul Securității

Statului prin nota secretă nr. 0610/12-XII-1989: ...În mediile emigrației maghiare din Occident, dar și în cercurile guvernamentale din Budapesta se vehiculează ideea reanalizării în forurile internaționale a statutului actual al Transilvaniei, după ce etnicii unguri din România vor acționa pentru autonomie și întemeierea unui stat independent, suveran și neutru – Ardealul – sau pentru integrarea Transilvaniei într-o federație.¹⁴

Toate aceste materiale informative secrete prezentate lui Ceaușescu au un anumit numitor comun: implicarea directă a Ungariei într-un potențial diferend cu România. Nici Occidentul și nici URSS nu analizează legitimitatea acestui demers. Doar acest spectru al posibilei dezlipiri a Transilvaniei de țara noastră ocupă prim-planul și reprezintă mobilul implicării fără rezerve a Ungariei în acțiuni destabilizatoare, de subminare a statului român.

Este vectorul principal sau, cu alte cuvinte, rețeta și acoperirea celor care au făcut jocurile la Malta ce, în ceea ce ne privește, au vizat spulberarea suveranității și a intereselor de supraviețuire a României în spațiul său firesc. Iar în ceea ce ne privește, o lecție dură pentru cei care o conduc, care trebuie să înțeleagă o dată pentru totdeauna că România nu poate rezista altfel decât printr-o politică externă laborioasă și foarte bine pusă la punct.

Să sesizăm în același timp că ambele părți, Orient și Occident, nu numai că încurajează atitudinea ostilă a Ungariei la adresa României, dar o și alimentează constant cu declarații aparent benigne, însă în realitate cu impact profund asupra maghiarilor din țara noastră.

Deosebit de relevant în acest sens este un fapt cu valențe de fundament în sensul încurajării pretențiilor teritoriale ale

¹⁴ Aurel I. Rogojan, *op. cit.*, p. 48.